

Kana ukse, kalnu kaaned.
 Mina siis sisse sihtinessse -
 Isa äärel tegi kõrbe telga,
 ema kudus kulda porti (linti).
 Kellel Aad ja kõrbe telga?
 Isa siis mõistis mulla kostis:
 Kellel muile küi sinule,
 Sa jäid wära wäses lapsel
 Wära wööraste wahel,
 Wära wenna wandeel.
 Täuse üles isakene,
 Täuse üles emakene!
 Täuse mu kirsta kinnitama
 Weine wakka walmistama!
 Ei wõi ei wõi tütari noori,
 Ei wõi 'töusta' ei toota.
 Muru kaswanud mulla pääle
 Aruheina kanna pääle
 Sini lilled silme pääle,
 Joramililled jalga pääle,
 Kullerkupud kulme pääle.
 Ei wõi töusta, ei toota.
 Jumal su kirsta kinnitagu,
 Weine wakka walmistagu!...

N° 171. Jüli Kainlat (aravisi.)
 Isa ~~mu~~ hüüdis mind hiliseks,
 Ema mind enne aegneseks.
 Laske hiline elada,
 Enneaegene asuda!
 Hilisest saab isa toitja
 Enneaegselt ema toitja